

Parasha: The Most Important Torah Learning of the Week

**EVERY YEAR
WE HEAR OTHERS READ IT
BUT HAVE YOU EVER
READ IT YOURSELF?**

**DOWNLOAD THE FREE ALL PARSHA APP
READ THE PARSHA DAILY
LET THE APP KEEP TRACK OF YOUR WEEKLY PROGRESS**

 אלף נכנסים למקרא
THE PROGRAM FOR EVERYONE!

Rabbi Judah Kerbel
Queens Jewish Center
Shemini Atzeres/Simchas Torah 5784

1. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד א

אמר רב הונא בר יהודה, אמר רבי אמי: לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור. שנים מקרא ואחד תרגום.

1. Talmud Berachot 8a

Rav Huna bar Yehuda said that Rabbi Ami said: A person should always complete his Torah portions with the congregation. One is required to read the **Bible** text of the weekly portion **twice** and the **translation** (“Targum”) **once**.

ואפילו “עטרות ודיבן”. שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.

This applies to every verse, **even** a verse like: **“Atarot and Divon and Yazer and Nimra and Heshbon and Elaleh and Sevam and Nevo and Beon”** (Numbers 32:3). **As one who completes his Torah portions with the congregation** is rewarded that **his days and years are extended**.

רב ביבי בר אבאי סבר לאשלומינהו לפרשיותא דכלא שתא במעלי יומא דכפורי, תנא ליה חייא בר רב מדפתי: כתיב: “ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב.”

Rav Beivai bar Abaye thought to finish all the Torah portions of the entire year, which he had been unable to complete at their appointed time, **on the eve of Yom Kippur** when he would have time to do so. But **Hyya bar Rav of Difti taught him: It is written** with regard to Yom Kippur: **“And you shall afflict your souls on the ninth day of the month in the evening,** from evening to evening you shall keep your Sabbath” (Leviticus 23:32).

וכי בתשעה מתעניין? והלא בעשרה מתעניין! אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי.

The Gemara wonders: **And does one fast on the ninth** of Tishrei? **Doesn't one fast on the tenth of Tishrei? Rather,** this verse comes **to tell you: One who eats and drinks on the ninth** day of Tishrei in preparation for the fast the next day, **the verse ascribes him credit as if he fasted on both the ninth and the tenth** of Tishrei.

סבר לאקדומינהו, אמר ליה ההוא סבא, תנינא: ובלבד שלא יקדים וישלא יאחר.

When Rav Beivai heard this, **he thought to** read the Torah portions **earlier**, before they were to be read by the community. **A certain unnamed elder told him, we learned: As long as one does not** read the Torah portions **earlier or later** than the congregation.

I. What Purpose Does Shnayim Mikra Serve?

2. רמב"ם משנה תורה הלכות תפילה פרק י"ג הלכה כ"ה

אף על פי שאדם שומע כל התורה בלילה בכל שבת בצבור חייב לקרות לעצמו בכל שבוע ושבוע סדר של אותה שבת שנים מקרא ואחד תרגום. ופסוק שאין בו תרגום קוראהו שלש פעמים עד שישלים פרשיותיו עם הצבור:

2. Maimonides, *Mishneh Torah*, Laws of Tefillah 13:25

Although a person hears the entire Torah [portion] each Sabbath [when it is read] communally, he is obligated to study on his own each week the *sidrah* of that week, reading it twice in the original and once in the Aramaic translation. [When] there is no Aramaic translation for a verse, one should read the verse three times in the original, so that one completes one's [Torah] portions with the community.

3. ערוך השולחן אורח חיים סימן רפה סעיף ב

ולא נודע לנו טעמו של דבר ובוודאי בשעה שתקן משה רבינו לקרות בתורה תקן ג"כ תקנה זו שכל אחד יקרא שנים מקרא ואחד תרגום והלבוש כתב כדי שיהא בקי בתורה ע"ש ואין זה מספיק כמובן ונראה דהחיוב בתורה השמיעה והלימוד כמו שאומרים בברכת אהבה לשמוע ללמוד והנה השמיעה היא בשבת מס"ת כשרה כתובה כדת וכהלכה ולכן ילמוד מקודם בחומש ויעלה בקודש לשמוע מס"ת

4. ראב"ן שאלות ותשובות (בתחילת הספר) סימן פח

לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור ב' מקרא ואחד תרגום. נ"ל דביחיד הדר בכרך מיירי שאין לו עשרה לקרות בתורה, שצריך לכיון השעה שקורין הציבור בפרשה בבכ"נ ויקרא גם הוא ביחיד שנים מקרא כנגד שנים הקורין בב"ה ואחד תרגום כנגד המתרגם בב"ה, שכן היה מנהגם כדתנן [מגילה כ"ג ב] הקורא בתורה לא יפחות לקרות פחות מג' פסוקים ולא יקרא למתרגם יותר מפסוק אחד, דאם כמו שפירשו רבותיי דבקריאת הפרשה בבוקר בשבת מיירי כמו שאנו רגילין, לימא לעולם יקרא אדם הפרשה בשבת שנים מקרא וכו', עם הציבור למה לי, אלא ודאי עם הציבור ממש כדפרישית, ועוד שנים מקרא וכו' למה לי הלא ישמעו בב"ה ויצאו ידי חובתן. ואעפ"כ מנהגינו מנהג גמור, דזימנין דלא מצי מכין דעתיה בב"ה לכל הפרשה ויצא בקריאה שקרא כבר.

5. תוספות מסכת ברכות דף ח עמוד א

שנים מקרא ואחד תרגום. יש מפרשים והוא הדין ללועזות בלע"ז שלהן הוי כמו תרגום שמפרש לפעמים. כי כמו שהתרגום מפרש לע"ה כך הם מבינים מתוך הלע"ז. ולא נהירא שהרי התרגום מפרש במה שאין ללמוד מן העברי כדאשכחן בכמה דוכתי דאמר רב יוסף (מגילה ד' ג.) אלמלא תרגומא דהאי קרא לא ידענא מאי קאמר ע"כ אין לומר בשום לשון פעם שלישית כי אם בלשון תרגום:

5. Tosafot Berakhot 8a

Some explain that the requirement [of reading a translation] applies to foreigners in their (native) language, as it is like (Aramaic) Targum that sometimes explains the verses. Because, just as the (Aramaic) Targum explains [the verses] to the Amei Ha'aretz (literally, "People of the Land"), so too, foreigners understand [the translation of the verses] through their native tongue. However, this does not appear [to be a correct], since the (Aramaic) Targum explains items that cannot be understood from the Hebrew, as can be found in many places. [For example], Rabbi Yosef said, (Megillah 3a) "If it were not for the (Aramaic) Targum of this verse, I would not know what it is speaking of." Therefore, one should not recite [the translation] in any language the third time (i.e. after the verses are read in Hebrew twice), except for the language of the (Aramaic) Targum.

6. לבוש אורח חיים סימן רפה

כדי שיהא בקי בתורה

7. הרב אריה ליבוביץ. הקונה עולמו. סימן ג. עמוד מה

לעומת זאת יתכן לומר, שאמנם הוא דין בתלמוד תורה אבל לא מדין הכנה לקריאת התורה, וקבעו חז"ל שראוי לכל ישראל ללמוד כל החומש בכל שנה. ואף שיש קיום מצות תלמוד תורה בכל מה שהוא לומד בכל שעה, קבעו חז"ל בתקנת שנים מקרא ואחד תרגום דרך לכל אחד מן ישראל ללמוד התורה שבכתב כולה בכל שנה, ולכן עיקר דינו באופן הלימוד, ודומה קצת למה שאמרו חז"ל "לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד", או על דרך מה שתקן משה רבינו שיהיו דורשים בענייניו של יום, ופרשת השבוע הוא ענייניו דיומא, ולכן יש ללמוד בו בכל שבוע.

II. Practical Implications in How We Fulfill "Shnayim Mikra"

a) Independent Obligation from Hearing Leining?

8. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רפה סעיף א

אף על פי שאדם שומע כל התורה כולה כל שבת בצבור, חייב לקרות לעצמו בכל שבוע פרשת אותו השבוע שנים מקרא ואחד תרגום אפילו עטרות ודיבן. (במדבר לב, ג).

8. Shulchan Aruch Orach Chayim 285:1

Even though each person hears the Torah reading each week in the public reading, we are obligated to read each parasha twice in the Hebrew and once in the Aramaic targum. Even the verse "Atarot v'divon."

9. צל"ח מסכת ברכות דף ח עמוד ב

פשיטא שצריך לקרותם ג' פעמים העברי כדי שיהיה תמיד על לבו ולא ישכח, כשם שקורא כל התורה ב' פעמים מקרא ואחד תרגום למען לא ישכח דבר, כי החוט המשולש לא במהרה ינתק על ידי שכחה.

10. משנה ברורה סימן רפה ס"ק ב

אבל לא יקרא אחד מקרא ואחד תרגום ויכוין לשמוע מהש"ץ אלא צריך לקרות ב"פ מקרא חוץ ממה ששמע מהש"ץ אם לא שקרא אז ג"כ בפיו וע' במ"א סק"ח שכ' בשם לחם חמודות דבדיעבד יוצא פ"א במה ששמע מהש"ץ ויש אחרונים שמחמירין אפ"ל דיעבד.

b) In what order does one do Shnayim Mikra?

11. משנה ברורה סימן רפה ס"ק ב

ובענין הקריאה יש דעות בזה בין אחרוני' ו"א שיקרא כל פסוק ב"פ ותרגום עליו וי"א שיקרא כל פרשה ב"פ ואח"כ התרגום היינו שיקרא כל פרשה פתוחה או סתומה ב"פ ואח"כ התרגום ובמ"א ובשע"ת מצדדים כדעה ראשונה ובספר מעשה רב איתא שהגר"א נהג לומר התרגום אחר כל פרשה פתוחה או סתומה או אחר מקום שנראה יותר הפסק ענין ודעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד. מי שהוא בקי בטעם ובנקודות בע"פ טוב להדר לקרות בס"ת גופא:

12. ערוך השולחן אורח חיים סימן רפה סעיף ז

ויש שקורין כל הסדרה ואח"כ פעם שני ואח"כ התרגום וכן משמע קצת מלשון רש"י בברכות שם ומלשון הגמ' שאומר רב ביבי בר אביי סבר לאשלמינהו לפרשייתא דכולי שתא במעלי יומא דכפורי וכו' והכוונה היא לכל הסדרות ואח"כ אומר סבר לאקדומינהו ופירש"י לסדר כל הפרשיות בשבת אחת ע"ש הרי שקרא להסדרה פרשה... ולכן נלע"ד דאין קפידא ויכול לעשות כמו שירצה דלכולם יש פנים בהלכה ואפשר שגם יוכל לעשות פעמים כך ופעמים כך ואי ס"ד שיש קפידא לעשות דווקא כך או לא הוה שתקי רבותינו הראשונים מלפרשה

13. אמת ליעקב מבוא ללימוד המקרא

גם לפ"ז יצא לנו דין מחודש למעשה, שיצטרך לעבור על פרשה א' במקרא ובפעם הב' יתרגם כל פסוק ופסוק שכן היו נוהגין בבית הכנסת לתרגם כל פסוק ופסוק וכמש"כ תלמידי רבינו יונה בפ"ק דברכות [דף ו' ע"ב בד"ה בין פסוק לפסוק]. וזכר למש"כ ממש"כ במתני' דמגילה [דף כ"ה ע"א] נקרא ולא מתרגם, והיינו דנשאר המקרא בלא תרגום, והיינו בלא פירוש וביאור, הרי דמקיימין מצות קה"ת אף שאין מבינין פירוש המקראות, ודו"ק. ועיין מגילה דף ד' ע"א: דאמרי אינשי אעבור פרשתא דא ואתנייה.

c) Rashi, Onkelos, or Both?

14. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רפה סעיף ב

אם למד הפרשה בפירוש רש"י חשוב כמו תרגום, וירא שמים יקרא תרגום וגם פירוש רש"י.

14. Shulchan Aruch Orach Chayim 285:2

Rashi's commentary shares the status of Targum, and those who fear Heaven will read the parashah with both Rashi's commentary AND the targum.

15. משנה ברורה סימן רפה ס"ק ו

תרגום וגם פירוש רש"י - כי התרגום יש לו מעלה שניתן בסיני וגם הוא מפרש כל מלה ומלה ופירוש רש"י יש לו מעלה שהוא מפרש את הענין ע"פ מדרשי חז"ל יותר מהתרגום ובאמת כן ראוי לנהוג לכל אדם שילמוד בכל שבוע הסדרה עם פירוש רש"י לבד התרגום כי יש כמה פרשיות בתורה ובפרט בחלק ויקרא שא"א להבינם כלל ע"י תרגום לחוד

16. ברכי יוסף אורח חיים סימן רפה

וכ"כ מהרש"ל בספר ים של שלמה קדושין פ"ב סי' י"ד וכתב דאם אינו יכול ללמוד שניהם יקרא פירוש רש"י ולא תרגום, ע"ש. אבל לפי מ"ש חכמי האמת יש קפידא בתרגום, ולכן אם אין לו שהות ללמוד שניהם ילמוד תרגום.

17. הרב אריה ליבוביץ, הקונה עולמו, סימן ג, עמוד מט

ולכאורה הדבר תלוי בטעם תקנת שנים מקרא, שאם הוא מעין קריאת התורה עם מתורגמן, שפיר מקיימין תקנה זו על ידי קריאת תרגום אונקלוס דווקא, שהלא כן אמר המתורגמן, שהרי בודאי לא אמר המתורגמן פירוש רש"י. אולם, אם תקנה זו היתה כדי ללמוד תורה ולהיות בקי בה צריך שיבין הקריאה, ולכן טוב יותר לקרוא פירוש רש"י שמבאר את ענייני התורה על פי השקפת חז"ל.

c) When does the Mitzvah apply?

18. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רפה סעיף ג

מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור.

19. משנה ברורה סימן רפה

(ז) מיום ראשון ואילך - כיון שמתחילין במנחתא דשבתא לקרות פרשת שבוע הבא נחשב שוב הקורא כקורא עם הציבור וא"כ מה שכתב המחבר מיום ראשון ואילך לאו דוקא הוא:
(ח) חשוב עם הציבור - כמה אחרונים כתבו דמן המובחר הוא לקרותה בע"ש ועיין בשע"ת ובספר מטה יהודה כתב דאם הוא קורא מתחלת השבוע והלאה הוא ג"כ בכלל מצוה מן המובחר וכמו שכתב בב"י דמוכח כן מדברי הרמב"ם וכן בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תיכף אחר התפלה בכל יום לקרוא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסיים בע"ש:

20. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רפה סעיף ד

מצוה מן המובחר שישלים אותה קודם שיאכל בשבת, ואם לא השלים קודם אכילה ישלים אחר אכילה עד המנחה; וי"א עד רביעי בשבת; וי"א עד שמ"ע (דהיינו בשמחת תורה, שאז משלימים הצבור).

21. משנה ברורה סימן רפה ס"ק ט

ומ"מ פשוט דאין לעבב מחמת זה האכילה עד אחר חצות וכדלקמן בסימן רפ"ח דזהו רק מצוה בעלמא ולכתחלה מהנכון אם לא קרא שנים מקרא ואחד תרגום בע"ש להשכים **בשבת בבקר ולקרא השמו"ת קודם הליכתו לבהכ"נ**

22. מפניני הרב, הרב צבי שכטר, עמ' פד-פה

שנים מקרא ואחד תרגום: רבנו [הגרי"ד סולובייצ'יק] היה סבור שעיקר הזמן לקיים תקנת חכמים דשנים מקרא ואחד תרגום הוא בשבת עצמה וקולא היא מאי דקיי"ל דאפשר להתחיל כבר מתחילת השבוע.

23. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רפה סעיף ה

יכול לקרות הפרשה שמו"ת בשעת קריאת התורה (וע"ל סימן קמ"ו).

24. משנה ברורה סימן רפה ס"ק יד

בשעת קה"ת - ובסימן קמ"ו במ"א סק"ה הביא בשם השל"ה שמחמיר בזה אלא הכל צריכין לשמוע הקריאה מפי הש"ץ וכן הוא דעת הגר"א שהובא בספר מעשה רב דצריך לשמוע כל תיבה ותיבה ולראות בחומש ולא יסייע להקורא כלל ומשמע שתפסו העיקר כדעת השבלי לקט בשם רבו והר"מ שהובא בהגהות מיימוני ובב"י שם דרק בין גברא לגברא מותר. ומ"מ נראה דלקורא בלחש מלה במלה עם הש"ץ אין להחמיר בזה כיון שמכוין אז גם לשמוע כל תיבה מפי הש"ץ והמ"א הביא שם בשם מטה משה דלכתחלה נכון לעשות כן וכ"כ כמה אחרונים:

25. שו"ת השולחן אורח חיים סימן רפה סעיף יג

יכול לקרות שנים מקרא ואחד תרגום בשעת קריאת התורה כן כתב רבינו הב"י בסעי' ה' ופירושו שיכול לומר שנים מקרא ואחד תרגום בשעת קריאת התורה ואף על פי שאינו אומר בשוה עם הקורא והטעם מבואר במרדכי שם משום שעוסק בעניין הזה ע"ש

d) To whom does the mitzvah apply?26. פניני הלכה, שבת, פרק ה סעיף י

נשים פטורות מחובת קריאת התורה ומקריאת שנים מקרא ואחד תרגום, ואם ירצו להשתתף בקריאת התורה וללמוד את פרשת השבוע, יש להן מצווה (פניני הלכה תפילת נשים ב, י).

26. Peninei Halakha, Shabbat, 10:5

Women are exempt from the obligations of Torah reading and shnayim mikra ve-ehad targum.

Nevertheless, if they wish to participate in the Torah reading and study parsha, they are doing a mitzva.

27. שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ה סימן יז

חיוב קריאת שמו"ת גם לבני תורה - ז' חנוכה תש"ל

למעלת כבוד הרה"ג מוהר"ר יחיאל אברהם זילבר והרה"ג מוהר"ר הלל דוד ליטואק שליט"א.

הנה בעניין המצווה שמחוייב כל אחד ואחד לקרוא הפרשה בכל שבוע, שנים מקרא ואחד תרגום. ורבותינו, אף מהראשונים (ראה טור או"ח סי' רפ"ה וב"י ד"ה ואם למד), הוסיפו שצריך ללמוד גם פירוש רש"י שעל כל הפרשה, שנתרשל מאד אף אצל הרבה בני תורה.

פשוט וברור כמו שלא נפטר שום אדם מכל מצווה דרבנן, בטענה שעוסק בתורה, כן לא נפטרו אף ממצווה זו. ואדרבה, אף מי שתורתו אומנתו כרשב"י וחבריו, שהיו פטורין מתפילה דרבנן, היו חייבין בקריאת הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום. דהא גם זה הוא לימוד תורה, ובחיוב לימוד תורה הא איכא חיוב ללמוד גם מקרא. ואף שסברי

התוס' (קידושין ל' ע"א ד"ה לא צריכא, בשם ר"ת) דבלימוד תלמוד בבלי יוצא גם ידי מקרא, משום שבלולה גם במקרא, ואף להרמב"ם (ה' תלמוד תורה פ"א ה"ב) דלאחר שכבר יודע היטב תורה שבכתב, אינו מחוייב ללמוד מקרא בכל יום, וכ"ש שאינו צריך להשליש זמנו, מ"מ הא מחוייב גם להרמב"ם ללמוד באיזה זמן תורה שבכתב. וא"כ ברור שקריאת שמו"ת וודאי הוא ממילא בכלל חיובו מעצם תלמוד תורה בכל שבוע. שלימוד זה שייחדו חכמים ללמוד בכל שבוע וודאי הוא חייב, ולא יוכל ליפטר בלימוד דבר אחר מהתורה, בין בכתב בין בע"פ, לבד המצוה הנוספה שחייבו חכמים. וממילא אין פטור מזה אף לאלו שתורתן אומנתן, כרשב"י וחבריו. ובפרט לדורנו שאין לנו יכולין לומר שאנו בקיאים במקרא.

בידידות, משה פיינשטיין.

e) In another language?

28. משנה ברורה סימן רפה ס"ק ד

אבל אם קראה בשאר לעז שהוא מפרש רק את המלות לחוד לא יצא י"ח במקום תרגום לפי שהתרגום מפרש כמה דברים שאין להבין מתוך המקרא:

29. משנה ברורה סימן רפה ס"ק ה

מי שאינו בר הכי שביין את פירש"י ראוי לקרות בפירוש התורה שיש בלשון אשכנז בזמנינו כגון ספר צאינה וראינה וכיוצא בו המבארים את הפרשה ע"פ פירש"י ושאר חכמינו ז"ל הבנוים על יסוד התלמוד:

f) The importance of this Mitzvah

30. בעל הטורים שמות פרק א פסוק א

ואלה שמות בני ישראל. ר"ת ואדם אשר לומד הסדר שנים מקרא ואחד תרגום בקול נעים ישיר יחיה שנים רבות ארוכים לעולם (ברכות ח ב):

31. דברים פרק לג פסוק ד

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

31. Deuteronomy 33:4

When Moses charged us with the Teaching; As the heritage of the congregation of Jacob.

32. רש"י דברים לג, ד

תורה. אשר צוה לנו משה מורשה היא לקהלת יעקב, אחזנה ולא נעזבנה:

32. Rashi Deuteronomy 33:4

THE LAW which MOSES COMMANDED US, מורשה is AN INHERITANCE to THE CONGREGATION OF JACOB: we have taken it and we will not abandon it.

33. ויקרא רבה פרשת צו פרשה ט סימן ג

דבר אחר, ושם דרן, אמר רבי ינאי ושם כתיב דשים ארחה, סגי שני, מעשה ברבי ינאי שהיה מהלך בדרך וראה אדם אחד שהיה משפע ביותר, אמר ליה משגח רבי מתקבלא גבן, אמר לו אין, הכניסו לביתו האכילו והשקהו, בדרך במקרא ולא מצאנו, במשנה ולא מצאנו, באגדה ולא מצאנו, בתלמוד ולא מצאנו, אמר ליה סב ברין, אמר ליה יברך ינאי בביתיה, אמר ליה אית בך אמר מה דאנא אמר לך, אמר ליה אין, אמר ליה אכול כלבא פיסתאי דינאי, קם תפסיה אמר ליה ירותי גבך דאת מונע לי, אמר ליה ומה ירותך גבי, אמר ליה חד זמן הוינא עבר קמי בית ספרא, ושמעית קלהון דמניקנא אמרין (דברים לג, ד): תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, מורשה קהלת ינאי אין כתיב פאן אלא קהלת יעקב. אמר ליה למה זכית למיקלא על פתורי, אמר לו מיומי לא שמעית מילא בישא וחזרתי

למרה, ולא חמית תרין דמתפתשין דין עם דין ולא יהבית שלמא ביניהון. אמר ליה כל הדא דרך ארץ גבך וקרידתך בלבא, קרא עליה שם דרך, דשם ארחיה סגי שוי, דאמר רבי ישמעאל בר רב נחמן עשרים וששה דורות קדמה דרך ארץ את התורה, הדא הוא דכתיב (בראשית ג, כד): לשמור את דרך עץ החיים, דרך, זו דרך ארץ, ואחר כך עץ החיים, זו תורה. אראנו בישע אלהים, אמר רבי אבהו זה אחד מן המקראות שישועתו של הקדוש ברוך הוא ישועתן של ישראל (תהלים פ, ג): ולכה לישעתי לנו.

33. Leviticus Rabbah 9:3

Another opinion regarding the verse (Ps. 50:23) "And there is a path, I will show him the salvation of God"- Rabbi Yanai said: the it is written the one who puts a path[with a sin and not a shin], meaning that two ways are similar [in bringing one to salvation] Rabbi Yannai was once walking along the road, and saw a man who was extremely well dressed. Rabbi Yannai said to him: Would you like to come over to my house? The man replied: Yes. Rabbi Yannai brought him into his home, and gave him food and drink. As they were eating and drinking together, he examined him in his knowledge of Bible, and found out that he had none; examined his knowledge of Mishnah, and realized that he had none; his knowledge of legends, and saw that he had none; his knowledge of Talmud and saw he had none. Rabbi Yannai then told him: Wash and recite grace. Said the guest: Let Yannai recite grace in his own home. Seeing that he could not even recite a blessing, Yannai told him: Can you at least repeat what I say? Said he: Yes. Said Rabbi Yannai: repeat the following: 'A dog has eaten Yannai's bread.' Offended, the man stood up, and grabbed Rabbi Yannai by the coat! He then said: My inheritance is with you, and you are withholding it from me! Said Rabbi Yannai with puzzlement: What legacy of yours is there with me? **He replied: Once I passed by a school, and I heard the voices of the little children saying: 'Moses gave us the Torah, the inheritance of the congregation of Jacob.' They did not say 'the inheritance of the congregation of Yannai,' but the 'congregation of Jacob.'** Rabbi Yannai asked, "How then are you worthy to eat at my table?" The guest replied, "Never have I heard an evil word spoken against me and returned to argue with the person who spoke it. Never have I seen two people arguing without making peace between them." Rabbi Yannai then said, "you have so much Derech Eretz and I called you a dog." On him rabbi Yanai said the verse "And there is a path" – meaning not one, but two paths take you to salvation – since rabbi Ishmael son of rav Nachman said: Derech erez precedes Torah by 26 generations, since it is written "and to guard the way to the Tree of Life" (Genesis 3). "Way" is the derech erez, and only after that comes "Tree of Life" which is Torah. [Back to the verse in question, Ps 50:23] I will show him the salvation of God, said rabbi Abahu: this is one of the sources for the idea that God's salvation is Israel's salvation (Ps. 80:3) "and come and save us"

Outline

- I. Gemara discusses the requirement for reading the parasha twice with “Targum” (which generally means “translation”)
- II. What purpose does Shnayim Mikra serve?
  - A. Rambam discusses this in Hilchot Tefillah and seems to relate it to Torah reading
  - B. Aruch Hashulchan - we do not exactly know
    1. But it goes back to Moshe
    2. Perhaps one needs to “learn” parasha to prepare to “hear” it - לשמוע... ללמוד
  - C. Ra’avan - instituted for those who can’t go to shul for leining or may miss part of it
  - D. Tosafot - for people not knowledgeable in Hebrew to learn? Or to explain the Torah?
  - E. Levush (R. Mordechai Yaffe) - in order to be an expert in Chumash
  - F. R. Aryeh Lebowitz - learning parasha could be to prepare for leining but perhaps there’s a virtue in learning Chumash every year as its own thing
- III. Practical Implications
  - A. Connected to leining or not?
    1. Shulchan Aruch - shnayim Mikrah is in addition to hearing leining
    2. Mishnah Berurah - should not rely on leining to count for one of the “Mikras”
    3. Tzlach (R. Yechezkel Landau) - in order to not forget Torah
  - B. Order of Shnayim Mikrah
    1. Mishnah Berurah - different customs
      - a) Read each pasuk twice and then Targum
      - b) Read each section twice and then Targum
    2. Aruch Hashulchan - reading the whole parasha 1x, then again with Targum
    3. Emes L’Yaakov (R. Yaakov Kamentesky) - idea of doing once even without full understanding and then doing it again - multiple aspects of Shnayim Mikra
  - C. Rashi, Onkelos, Both, or Neither?
    1. Shulchan Aruch - a God-fearing person does both Targum Onkelos and Rashi
    2. Mishnah Berurah explains
      - a) Targum comes from Sinai and translates each word
      - b) However, Rashi explains in more depth according to Chazal
    3. Birkei Yosef (Chida) - most important to learn Targum but cites Maharshal who says one should learn Rashi
    4. R. Lebowitz - doing with Onkelos closer to Kriat HaTorah, Rashi is “learning”
  - D. When to do the mitzvah
    1. Shulchan Aruch - from Sunday (perhaps specifically Sunday)
    2. Mishnah Berurah - Shabbat Mincha when we begin new Parasha
      - a) Some say should do on Erev Shabbos; Vilna Gaon did daily after tefillah
    3. Shulchan Aruch - should finish before Shabbos lunch, or by Mincha, or by Wednesday, or even Shemini Atzeret
    4. Mishnah Berurah - if you didn’t finish before Shabbos, finish before going to shul
    5. R. Soloveitchik - should do whole thing on Shabbos
    6. Shulchan Aruch - can do during leining; Aruch Hashulchan allows as well
    7. Mishnah Berurah - need to hear leining from leiner but could read along
  - E. Who does Mitzvah apply to (really everyone)
    1. Peninei Halacha - women technically exempt but praiseworthy to do so
    2. R. Moshe Feinstein - yeshiva students need to know Chumash as well...
  - F. In another language?
    1. Mishnah Berurah seems to contradict himself but seems to recommend it for those who don’t understand Hebrew; R. Schachter allows w/proper translation